

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/164/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112217143
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Čimo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2112217143.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: J. M., nar. XX. J. XXXX, bytom W., K. XXXX/XX, proti žalovanej: Platiť sa oplatiť s.r.o., Bratislava, Košická 56, o 1.788,64 eur, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 12. decembra 2013 č. k. 17C/97/2012 - 72 (správne „-68“) takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa r u š í a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.788,64 eur a to do 3 dní a na svoj účet (účet súdu prvého stupňa, vo výroku rozsudku žiadnym spôsobom neidentifikovaný - pozn. odvolacieho súdu) v rovnakej lehote súdny poplatok za žalobu v sume 107 eur. Žalobkyni tiež nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil právne ust. §§ 3, 39, 451, 457, 524 a § 526 ods. 1 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) a § 37 ods. 3 a 4 zákona č. 233/1995 Z. z. (zákona o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučného poriadku/, i jeho v znení neskorších zmien a doplnení); vecne potom neplatnosťou oboch zmlúv o postúpení pohľadávok (1. zmluvy z 10. mája 2012 medzi postupkyňou Pohotovosť, správne inak „POHOTOVOSTĚ“ s.r.o., ďalej len „Pohotovosť“ a žalovanou ako postupníčkou aj 2. zmluvy z 1. novembra 2012 s rovnakými účastníkmi v tzv. opačnom garde) pre ich rozpor s dobrými mravmi. Pohľadávku Pohotovosti voči žalobkyni z ich úverovej zmluvy totiž vymáhala paralelne Pohotovosť (v exekučnom konaní súdu prvého stupňa sp. zn. 16Er/568/2009) i žalovaná, pretože Pohotovosť postúpenie pohľadávky neoznámila exekútorovi, žalobkyňa zaplatila 2.046,59 eur žalovanej na jej účet a ak pri spätnom postúpení pohľadávky žalovanou na Pohotovosť postúpená bola iba časť pôvodne postúpenej pohľadávky v sume 372,60 eur s príslušenstvom, bolo treba usudzovať na bezdôvodné obohatenie žalovanej (vo výške súm jej žalobkyňou poskytnutých, z ktorých ale žalobkyňa požadovala len časť). Rozhodnutie o trovách konania bolo potom odôvodnené právne len paušálnym odkazom na § 142 ods. 1 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) a vecne úspechom žalobkyne, ktorá ale nepreukázala, žeby jej v konaní vznikli trovy a tieto nevyplývali ani zo spisu a napokon rozhodnutie o poplatkovej povinnosti súd prvého stupňa odôvodnil právne taktiež len paušálnymi odkazmi na § 2 ods. 2 a § 4 ods. 2 písm. za/ zákona (SNR) č. 71/1992 Zb. (zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, rovnako dotknutého celým radom zmien a doplnení - opäť pozn. odvolacieho súdu) a vecne len zopakovaním spôsobu rozhodnutia, úspechom žalobkyne a jej oslobodením od súdnych poplatkov.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie len žalovaná s návrhom na jeho zmenu zamietnutím žaloby (s alternatívou zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie). Namietala nesprávnym právnym posúdením veci, neúplnosťou skutkových zistení pre nevykonanie navrhnutých a pre rozhodnutie potrebných dôkazov, výskytom inej vady majúcej za následok neprávne rozhodnutie aj odňatím jej postupom súdu možnosti konať pred súdom (odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/ a f/ O. s. p.). Neúplnosť skutkových zistení podľa nej vyplývala z nevenovania dostatočnej pozornosti, resp. nevyhodnotenia náležite dôkazov preukazujúcich poskytovanie všetkých

platieb žalobkyne v rozhodnom období (r. 2008 - 2012) len na účet Pohotovosti alebo exekútorského úradu JUDr. Rudolfa Krutého a i faktu spätného a žalobkyňi riadne oznámeného postúpenia pohľadávky Pohotovosti (pre ktoré sa práve tejto spoločnosti aj malo plniť). Nesprávnosťou právneho posúdenia bolo jednak nedovedenie argumentácie neplatnosťou oboch zmlúv o postúpení pohľadávky pre ich rozpor s dobrými mravmi do dôsledkov (ak by malo ísť o taký prípad, čo ale žalovaná popiera, pohľadávka by nikdy neopustila majetok Pohotovosti a bezdôvodné obohatenie by mohlo byť získané nie na úkor žalobkyne, ale nanajvýš na úkor Pohotovosti), okrem toho však i nesprávne uzavretie toho, že tu vôbec šlo o bezdôvodné obohatenie a kto sa mal takto obohatiť (keďže tu prijímateľom platieb žalobkyne bola Pohotovosť, tá ale na prevzatie platieb disponovala právnym dôvodom). Nesprávnym postupom súdu zakladajúcim tzv. inú vadu konania bolo nerešpektovanie prakticky zhodných návrhov jej aj žalobkyne na zámenu žalovanej Pohotovosťou, resp. návrhu žalobkyne na rozšírenie okruhu žalovaných a napokon k odňatiu jej možnosti konať pred súdom postupom súdu podľa nej prišlo prekvapivosťou záveru, týkajúceho sa súladnosti zmlúv o postúpení s dobrými mravmi, ktorá v prvostupňovom konaní riešená ani žalobkyňou namietaná nebola a ani odvolateľke nebola poskytnutá možnosť sa v tomto duchu vyjadriť a navrhovať dokazovanie.

Žalobkyňa navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť, majúc za to, že obrana žalovanej je len účelovou a smerujúcou k zbaveniu sa zodpovednosti za počínanie, ktoré bolo celkom jednoznačne výsledkom konania tejto účastníčky a Pohotovosti v zhode. K „vráteniu“ pohľadávky Pohotovosti došlo až po podaní žaloby a bola to žalovaná, ktorá prevzala finančnú hotovosť. V možnostiach žalobkyne nebolo preverovanie účtov a nech aj napadnutým rozsudkom jej bola prisúdená nižšia, než celková skutočne zaplatená suma a toto nepovažuje za celkom správne, ona svoj prísľub o nepodaní odvolania dodržala.

Odvolací súd prejednal podľa § 212 ods. 1 a ods. 2 písm. b/ O. s. p. v medziach odvolania žalovanej celú vec (pretože rozhodnutie vo veci samej bolo napadnuté ako celok a oba ďalšie výroky rozsudku mali povahu rozhodnutí závislých na rozhodnutí vo veci) a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez pojednávania, keď tu síce šlo o vec samu, na druhej strane však pre výskyt prinajmenšom dvoch odvolaní dôvodne vytýkaných väd nie aj o prípad možnosti rozhodovania odvolacieho súdu v tejto veci s konečnou platnosťou (čo si podľa všetkého neuvedomila ani odvolávajúca sa žalovaná, pokiaľ námietky vadami spomínanými v odvolaní a to najmä tou spočívajúcou v nevysporiadaní sa s návrhmi na zmeny v okruhu účastníčok konania spojila s preferovaným návrhom na zmenu rozsudku zamietnutím žaloby, teda návrhom na konečné rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré by ale za takejto situácie do úvahy samozrejme neprihádzalo).

Podľa § 92 ods. 1 O. s. p. na návrh účastníka môže súd pripustiť, aby do konania vstúpil ďalší účastník. Súhlas toho, kto má takto do konania vstúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane navrhovateľa (v tzv. sporovom konaní - akým je aj to z prejednávanej veci - i na základe ustanovení § 79 ods. 1 a § 90 O. s. p. žalobcu, žalobkyne alebo žalobčaťa - pozn. odvolacieho súdu). Podľa odseku 2 tu citovaného ustanovenia ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže navrhovateľ (opäť žalobca, žalobkyňa či žalobča) alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené, alebo na koho prešli, navrhnuť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli a podľa odseku 3 súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v odseku 2 a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto navrhovateľa (do tretice žalobcu, žalobkyne alebo žalobčaťa); pričom súhlas odporcu (žalovaného, resp. žalovanej) alebo toho, kto má vstúpiť na jeho miesto, sa nevyžaduje a právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania (v tzv. sporovom konaní žaloby) zostávajú zachované. Napokon podľa odseku 4 za súhlasu účastníkov môže súd pripustiť, aby navrhovateľ alebo odporca (k ich správne označovaniu v sporovom konaní por. vyššie) z konania vystúpil a aby na jeho miesto vstúpil niekto iný a ak má byť takto zamenený navrhovateľ (aj tu por. to isté), treba, aby s tým súhlasil i ten, kto má na jeho miesto vstúpiť.

Práve odcitované ustanovenie O. s. p. (základného predpisu civilného procesného práva Slovenskej republiky, s účinnosťou od 1. júla 2016 inak majúceho byť nahradeného hneď súborom troch zákonov reprezentovaných Civilným sporovým poriadkom č. 160/2015 Z. z., Civilným mimosporovým poriadkom č. 161/2015 Z. z. a Správnym súdnym poriadkom č. 162/2015 Z. z.) obsahuje rámcovú úpravu postupov, ktorými v konaní začatom za účasti celkom konkrétneho okruhu účastníkov možno docieľiť zmeny buď na strane iniciátora konania (v sporovom konaní označovaného za žalobcu, pokiaľ ide o fyzickú osobu

mužského pohlavia alebo právnickú osobu s právnou formou v mužskom rode - napr. o štátny podnik; žalobkyňa, pokiaľ ide naopak o ženu alebo právnickú osobu s právnou formou ženského rodu - tu napr. o ktorúkoľvek z obchodných spoločností alebo žalobca - to výlučne v prípadoch právnických osôb s právnou formou rodu stredného, akými sú napr. mestá, ministerstvá, družstvá, občianske združenia, spoločenstvá vlastníkov bytov a pod.), na strane toho, voči komu požiadavka uplatňovaná žalobou smeruje (v sporovom konaní označovaného štandardne výrazom žalovaný, žalovaná alebo žalované podľa toho, o akú z osôb v zmysle vyššie priblíženého členenia pôjde) či dokonca aj na oboch takto zadefinovaných stranách sporu. Takéto zmeny majú spravidla charakter odstraňovania nedostatku vecnej legitímácie na niektorej zo strán sporu, čiže stavu nezahodnosti osôb zúčastňujúcich sa súdneho konania s osobami v postavení účastníkov tzv. hmotnoprávneho vzťahu (ktorý nedostatok býva teóriou procesného práva označovaný aj za nedostatok legitímácie aktívnej, ak sa vyskytne na strane toho, kto v konaní niečo požaduje a naopak za nedostatok legitímácie pasívnej, ak je tu na strane toho, komu je určené sa v konaní brániť požiadavkám niekoho iného). Nedostatok tu môže spočívať v nezúčastnení sa konania už od jeho začatia všetkých účastníkov hmotnoprávneho vzťahu, hoci je to s prihliadnutím k povahe veci nutné (napr. nezúčastnenie sa všetkých podielových spoluvlastníkov konania, ktorého predmetom je zrušenie tohto typu spoluvlastníctva a jeho následné vyporiadanie či nenasmerovanie tzv. určovacej vlastníckej žaloby proti tomu, komu vlastnícke právo svedčí podľa zápisu v katastri nehnuteľností), ale tiež v nepodaní žaloby tou správnu osobou alebo voči správnej osobe; relatívne novšia časť vyššie citovanej úpravy (zastúpená dnešnými ustanoveniami § 92 ods. 2 a 3 O. s. p., zanesenými do zákona až s účinnosťou od 1. januára 2002, tu pre prípad záujmu por. čl. I bod 22 a čl. III zákona č. 501/2001 Z. z.) si však kladie za cieľ reagovať aj na také zmeny v hmotnoprávných vzťahoch, v dôsledku ktorých nositeľovi práva či povinnosti, o ktorých sa má konať, disponujúcemu takýmto postavením v čase začatia konania, prestane takéto postavenie prislúchať až v priebehu konania a z povahy veci logicky toto postavenie nadobudne niekto iný (v konaní sa skôr nezúčastňujúci s potrebou jeho zapojenia do konania a naopak vyradenia odtiaľ jeho predchodcu až následne).

Práve v takomto rozbere tkvie rozdiel medzi úpravou z ust. § 92 ods. 1 O. s. p. (dopadajúcou na prípady nezúčastnenia sa v konaní od jeho začatia všetkých osôb, ktoré by sa ho zúčastniť mali, teda úpravou, ktorej podstatou je buď „prižalovanie“ pôvodným žalobcom k pôvodnému žalovanému, resp. aj viacerým osobám v takomto procesnom postavení niekoho ďalšieho či zvýšenie počtu účastníkov konania na tej strane sporu, ktorá naopak niečo od protistrany požaduje), tou z ust. § 92 ods. 4 O. s. p. (za pomoci ktorej sa má vyriešiť od začiatku konania existujúca nezahoda medzi okruhom účastníkov konania a právného vzťahu, spočívajúca nie v tom, že účastníkov je tu málo a nie sú všetci, ale v tom, že namiesto tých správnych sú tam viacerí alebo aj len jeden nesprávny) a napokon i úpravou z ust. § 92 ods. 2 a 3 O. s. p. (v tomto prípade sledujúcou nápravu stavu, pri ktorom napriek začatiu sporu tou správnu osobou alebo voči správnej osobe, za riadneho chodu vecí spôsobilému doviesť účastníkov k rozhodnutiu vo veci samej, majúcu vyriešiť podstatu problému predloženého súdu, dôjde až v priebehu konania k zmene alebo i viacerým zmenám v osobách nositeľov hmotnoprávných práv a povinností, po ktorej /-ých/ by už vecné rozhodnutie súdu o podstate posudzovaného problému nemohlo byť záväzným pre všetkých účastníkov hmotnoprávneho vzťahu práve pre nezúčastnenie sa nimi všetkými aj súdneho konania, v ktorom sa má takýto problém vyriešiť).

Z obsahu spisu v prejednávanej veci potom vyplýva, že dôvodnou bola predovšetkým námietka žalovanej, podľa ktorej súd prvého stupňa nevenoval dostatočnú pozornosť podaniu žalobkyne, urobenému pred súdom prvého stupňa do zápisnice 15. januára 2013 (tu por. čl. I. 24 - 25 spisu), ktorým žalobkyňa navrhla, aby (citované zo zápisnice) „v prípade preukázania, že predmetná pohľadávka bola postúpená späť na Pohotovosť spol. s r. o., aby súd pripustil zámenu účastníkov na strane odporcu tak, aby spoločnosť Platíť sa oplatí, spol. s r. o., z konania vystúpila a na jej miesto aby vstúpila spoločnosť Pohotovosť spol. s r. o.“ a ani ďalšiemu písomnému podaniu rovnakej účastníčky zo 17. januára 2013, došlému súdu prvého stupňa 21. deň rovnakého mesiaca i roka (č. I. 26 - 28). Odhliadnuc od toho, že obe takéto podania boli prakticky prevzatím procesnej obrany žalovanej, uplatnenej vyjadrením k žalobe zo 14. januára 2013 (č. I. 22 - 23), obe šlo ťažko vyhodnotiť za niečo iné, než za návrh žalobkyne na postup buď podľa § 92 ods. 2 O. s. p. alebo podľa odseku 4 rovnakého ustanovenia, v prípade druhého z nich potom súdu prvého stupňa zjavne unikla tiež potreba vyporiadania sa s problémom, čo mala žalobkyňa na mysli formuláciou v druhom podaní zhora v znení „... žiadam, aby mi spoločnosť Pohotovosť vrátila všetky peniaze, ktoré získala navyiac, okrem sumy 908,18 eur“ (kde sa ponúkali dve možnosti a to 1. záujem žalobkyne na vedení konania len proti Pohotovosti, sprevádzaný akceptovaním žalobkyňou opodstatnenosti zaplatenia ňou sumy 908,18 eur a súvisiacim nepožadovaním vrátenia takejto sumy od

nikoho, alebo 2. záujem žalobkyne požadovať všetko okrem ostatnej uvádzanej sumy od Pohotovosti a sumu, o ktorej je tu reč, od žalovanej - ako to podľa všetkého pochopila i žalovaná, konaniu v prvom stupni vytykajúca i neposúdenie druhého z podaní zhora za návrh podľa § 92 ods. 1 O. s. p., po ktorého akceptovaní by sa v konaní ako žalované ocitli dnešná žalovaná i Pohotovosť).

Nemalo pritom význam, že žalobkyňa vykonanie zámeny v osobe žalovanej podmienila preukázaním tzv. spätného postúpenia pohľadávky na Pohotovosť, pretože právnym odôvodnením návrhov súdy nie sú viazané (platí tu zásada „iura novit curia“, čiže súd pozná právo) a výsledok v podobe potreby zapojenia do konania Pohotovosti by bol rovnaký v prípade spätného postúpenia pohľadávky aj v prípade jej primárneho (a takto aj sekundárneho) postúpenia neplatne (kde žalovaná opäť dôvodne argumentovala, že pohľadávka by aj v prípade akceptovania záveru súdu prvého stupňa po celý čas ostala - rozumej právne - Pohotovosti). Pri postupe podľa § 92 ods. 2 a 3 O. s. p. je tiež bezvýznamným, či postúpenie pohľadávky alebo iný spôsob prevodu či prechodu práva alebo povinnosti urobených predmetom súdneho konania je platným (pri rozhodovaní o návrhu na zmenu totiž súd skúma len existenciu návrhu a právnej skutočnosti spôsobilý diskutovaný prevod či prechod privodiť a to, či sa tak aj stalo - rozumej platne, sa skúma až pri dokazovaní vo veci samej - s logickým podstupovaním rizík z toho plynúcich práve navrhovateľom zmeny, ktorému sa môže - za predpokladu robenia zmien na žalovanej strane sporu - stať, že z konania vyradí pasívne legitimovaného účastníka a nahradí ho takým, ktorému naopak takáto legitimácia bude chýbať). V prejednávanej veci bolo rovnako bezvýznamným, či žalobkyňa vyššie uvádzaným povolaním do sporu Pohotovosti sledovala jej zapojenie do konania pre uvedenie si prvotného nasmerovania žaloby proti nesprávnej osobe, pre akceptovanie zmien vzniknutých opakovaným postupovaním pohľadávky, pre názor o potrebe žalovania Pohotovosti i dnešnej žalovanej či dokonca len jednoducho z dôvodu procesnej opatrnosti (to všetko preto, že u návrhov podľa § 92 ods. 1 a 2 O. s. p. žalobkyňa súhlas žalovanej nepotrebovala, aj pre prípad posudzovania návrhu za návrh podľa § 92 ods. 4 O. s. p. by súhlas bolo treba vyvodiť už z podaní uplatňujúcich doterajšiu procesnú obranu žalovanej a napokon prípustným procesným prostriedkom schopným čeliť prípadnému relevantne neodôvodnenému a takto bez preháňania zlomyseľnému nesúhlasu žalovaného s postupom podľa § 92 ods. 4 O. s. p. je využitie možnosti najskôr okruh účastníkov rozšíriť návrhom podľa § 92 ods. 1 O. s. p. a následne žalobu v časti týkajúcej sa toho, na koho žalovaní už ďalej záujem nie je, vziať späť). Napokon v tejto súvislosti (a pre úplnosť) sa tunajšiemu odvolaciemu súdu žiada uviesť i to, že napriek navrhnutiu zámeny žalovanej inou osobou v tejto veci žalobkyňou i žalovanou za právne významný návrh na postup podľa § 92 O. s. p. (ktoréhokoľvek odseku) možno považovať len návrh iniciátora konania alebo osoby usilujúcej o vstup do konania na jeho miesto (ktorá buď podáva príslušný návrh sama, alebo dáva súhlas k návrhu účastníka, ktorého má v konaní nahradiť alebo sa popri ňom ďalej zúčastňovať v konaní ako ďalší žalobca, žalobkyňa alebo žalobca). Navzdory nie najpodarenejšie formulovanému zneniu diskutovaného ustanovenia treba totiž vyjsť z toho, že pánom sporu (dominus litis) a určovateľom okruhu účastníkov konania je len jeho iniciátor a nemožno pripustiť, aby sa zmeny v takomto okruhu diali či už z vôle toho, voči komu požiadavka uplatnená žalobou smeruje alebo osoby majúcej takéhoto účastníka ešte len v konaní nahradiť (čo inak nevyklučuje akceptovateľnosť postupu uplatneného aj v prejednávanej veci, teda to, že návrh zmeny predostretý osobou v procesnom postavení žalovaného si osvojí aj žalobca, treba však trvať na tom, že relevantným dôvodom rozhodovania súdu môže byť len takýto návrh žalobcu).

V dôsledku neodstránenia už uvedených pochybností a nerozhodnutia o návrhu, resp. návrhoch žalobkyne sa tak stalo nejasným, či napadnutým rozsudkom bolo vôbec rozhodnuté o požiadavke žalobkyne, na ktorej táto ešte stále mala záujem a súd prvého stupňa takto urobil konanie po urobení návrhov na zmeny v okruhu účastníkov konania i zmätočným.

Odvolací súd však so zreteľom k okolnostiam tejto konkrétnej veci nezdieľa (nech aj nie celkom z dôvodov uvádzaných v odvolaní) ani ten názor súdu prvého stupňa, podľa ktorého to mala byť žalovaná, kto sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil (či presnejšie takýto názor nejde považovať za dostatočne podložený výsledkami dosiaľ vykonaného dokazovania).

Súd prvého stupňa totiž nevenoval prakticky žiadnu pozornosť tomu, že žalobou sa požaduje vrátenie finančných prostriedkov majúcich byť poskytnutých žalobkyňou v časovom rozpätí rokov 2008 - 2012 a žalovaná právne vznikla až 10. augusta 2010 (tu por. najmä kópie ústrižkov poštových poukážok na č. I. 4 - 6 a výpis z vložky č. 66827/B oddielu Sro obchodného registra vedeného Okresným súdom Bratislava I, týkajúci sa žalovanej na č. I. 9 spisu). To bol dôvod, pre ktorý požiadavka na všetky platby

predchádzajúce 10. augustu 2010, pokiaľ bola nasmerovaná voči dnešnej žalovanej, bola zjavne bez nádeje na úspech.

Vo vzťahu k nárokom na plnenia poskytnuté až po vzniku žalovanej a dojednaniach medzi ňou a Pohotovosťou oboch zmlúv o postúpení pohľadávok (z ktorých inak spis do dnešného dňa obsahuje len tú druhú) potom bolo väčšou než tolerovateľnou nepozornosťou nepovšimnúť si, že z vykonaného dokazovania nemohli byť absolútne žiadne pochybnosti o plnení žalobkyňou celkom v prospech troch účtov, z ktorých ale účet č. XXXXXXXX/XXXX bol účtom Pohotovosti (na ktorý boli nasmerované už vyššie spomínané platby pred vznikom žalovanej, teda z rokov 2008 a 2009), účet č. XXXXXXXX/XXXX podľa rukopisnej poznámky na č. I. 5 aj správy banky na dnešnom č. I. 63 spisu účtom exekútora (kam mali prísť tri ďalšie platby, prvá inak zo dňa zhodujúceho sa s dňom vzniku žalovanej) a účet č. XXXXXXXX/XXXX, (kam prišli platby z roku 2012) opäť účtom Pohotovosti (tu doplneným aj názvom „Platiť sa oplatí“, identickým s tzv. kmeňom obchodného mena žalovanej a dosť jednoznačne usvedčujúcim obe spoločnosti z konania v zhode a Pohotovosť aj zo snahy miesť jej obchodných partnerov pri identifikácii toho, komu sa tu plní - tu opäť por. dnešné č. I. 63), všetky v R. U., a.s. V prvom prípade tak vyplývalo z povahy veci, že nemohlo ísť o účet žalovanej (nakoľko tá v tom čase ešte ani neexistovala) a to isté platilo u účtu druhého aj tretieho (patriacich v jednom prípade exekútorovi a v druhom Pohotovosti).

Za opísanej situácie tak ale doslova v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania bol záver, podľa ktorého osobou bezdôvodne sa obohativšou na žalobkyňu bola žalovaná a úplne nepodloženým príslovečným varením z vody ďalší záver o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky z 10. mája 2012 (prvej zmluvy, v ktorej mala byť postupníčkou Pohotovosť a postupkyňou žalovaná), ktorú súd prvého stupňa k dispozícii vôbec nemal a odvolaciemu súdu tak ostalo skryté, z čoho konkrétne pri ustáľovaní neplatnosti aj takejto zmluvy vychádzal. Opomenutie trvať aj na doložení takejto listiny (pokiaľ už súd hodlal k platnosti právneho úkonu do nej pojatého zaujímať stanoviská) pritom spôsobilo aj nedostatok dostatočne analytického posúdenia, či tu vôbec malo (mohlo) ísť o postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 524 a nasl. O. z. a nielen o pokus takto označeným úkonom zastrieť iný, ak zákonom výslovne ustanoveným dôsledkom postúpenia pohľadávky je, že s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené (§ 524 ods. 2 O. z.) a s tým by bol v rozpore nielen deklarovaný status žalovanej ako spoločnosti vykonávajúcej faktoring a forfaiting pohľadávok, ale najmä výsledkami dokazovania podporené realizovanie všetkých platieb na účty Pohotovosti (u ktorej by na to minimálne po oznámení okolnosti prvého postúpenia pohľadávky z nej na žalovanú neexistoval právny dôvod) alebo exekútora a ani o postup predpokladaný ustanovením § 530 ods. 1 vety prvej O. z., predstavovaný vymáhaním postúpenej pohľadávky (nevedno prečo výlučne v ostatnom spomínanom ustanovení zákona označovanej za nárok) postupcom vo svojom mene na účet postupníka a na jeho žiadosť tu ísť nemalo (pre úplne opačný záujem žalovanej a Pohotovosti, vyplývajúci z oznámenia druhej z týchto osôb žalovanej, datovaného 10. mája 2012, ktorého podstatou bolo docieľiť vymoženie pohľadávky len zdanlivo postupníkom a na účet postupcu).

Napadnutý rozsudok tak bol zaťažovaný kombináciou väd podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O. s. p. Z tých tú prvú zakladal vadný postup súdu majúci za následok reálne odňatie účastníkovi konania možnosti konať pred súdom - na strane žalobkyne tým, že sa nerozhodlo o jej návrhu či návrhoch podľa § 92 O. s. p. a predtým nevyjasnil skutočný charakter druhého z takých návrhov, na strane žalovanej nerešpektovaním jej opodstatnených námietok smerujúcich k jej vyňatiu z okruhu účastníkov konania alebo k zamietnutiu žaloby voči nej a do tretice i na strane osoby navrhovanej na vstup do konania v postavení novej žalovanej, ktorej takto bolo upreté právo sa požiadavkám žalobkyne brániť (vecne). Druhá s tou prvou čiastočne súvisela a spočívala v tom, že súd prvého stupňa nesprávne (nedostatočne úplne) vec posudzujúci po právnej stránke tým, že nepoužil správne ustanovenia právnych predpisov (z oblasti hmotného aj procesného práva) rozhodné pre túto vec (kde inak opakom v podobe použitia práva správne je nielen niekedy iba náhodné nájdenie správneho rozhodného práva, ale i jeho náležitý výklad a aplikácia) i nedostatočne zistil skutkový stav (keďže absencia predbežného správneho právneho posúdenia veci spravidla vedie k nezameraniu dokazovania na naozaj rozhodné skutočnosti a aj v prejednávanej veci šlo - i odhliadnuc na tomto mieste od nezadováženia si okresným súdom ani prvej zmluvy o postúpení pohľadávky - práve o taký prípad).

Odvolaciemu súdu preto neostávalo iné, než v záujme rešpektovania práva účastníčok konania na riadne a spravodlivé súdne konanie v oboch stupňoch súdov podľa § 221 ods. 1 písm. f/ aj h/ O. s. p.

napadnutý rozsudok zrušiť a podľa odseku 2 rovnakého paragrafu i zákona vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. To sa týkalo ako rozhodnutia vo veci samej, tak i rozhodnutia o poplatkovej povinnosti žalovanej za žalobu od poplatkov oslobodenej žalobkyne (ktoré je namieste len pri úspechu žaloby a taký záver pre nutnosť zrušenia rozsudku vo veci samej možným nebol) a do tretice i rozhodnutia o trovách konania (taktiež závislého na výsledku konania vo veci, ktorý nateraz ešte zrejším nie je).

Povinnosťou súdu prvého stupňa preto bude riadiť sa názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 226 O. s. p. viazaný, bez ďalšieho meškania si urobiť jasno o povahe návrhov žalobkyne na zmeny v okruhu účastníkov a o takýchto návrhoch, možbyť v budúcnosti sústredených do návrhu jediného rozhodnúť, podľa povahy takéhoto rozhodnutia v potrebnom rozsahu doplniť dokazovanie, výsledky celého konania i podľa § 132 O. s. p. náležite zhodnotiť a až po zachovaní tohto postupu opätovne rozhodnúť o veci, o trovách konania prvostupňového i odvolacieho (§ 224 ods. 3 O. s. p.) a podľa povahy konečného rozhodnutia prípadne aj o poplatkovej povinnosti, samozrejme s povinnosťou nové rozhodnutie vypraviť tiež v súlade s ust. § 157 ods. 2 a 3 O. s. p., teda dostatočne konkrétnym i dôkazmi podloženým odôvodnením zvoleného spôsobu rozhodnutia (aby sa tak predišlo dôvodnej námietke nepreskúmateľnosťou). Ak sa pritom účastníčkou konania v tejto veci stane Pohotovosť a hodlala by sa brániť námietkou premlčania žalobou uplatneného práva, bude tu potrebné mať na zreteli, že aj právo namietať premlčanie je právom podliehajúcim prieskumu súladnosti jeho výkonu s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 O. z.) a pri úsilí o korektné vyriešenie takejto otázky už vyššie opisované postupy Pohotovosti, orientáciu spotrebiteľa v probléme (koho žalovať) nepochybne sťažujúce (ak nie celkom znemožňujúce) musia mať svoj význam.

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.